

Den nødvendige amerikanske reaktion på Putin

Ikke korrekturlæst

2. marts 2024 (EIRNS) – To gange i løbet af februar adresserede den russiske præsident Vladimir Putin direkte et påtrængende strategisk spørgsmål til USA's befolkning og dets ledere. Første gang, i løbet af sit interview med journalisten Tucker Carlson den 6. februar, bemærkede Putin, at hele sanktions- og krigspolitikken mod Rusland havde givet bagslag for USA:

” Er I overhovedet klar over, hvad der foregår eller ej? Er der nogen i USA, der indser dette? Hvad er det, I gør? I afskærer jer selv. Det siger alle eksperter. Spørg enhver intelligent og tænkende person i USA, hvad dollaren betyder for USA, men I dræber den med jeres egne hænder... De værktøjer, som USA bruger, virker ikke. Man er nødt til at tænke over, hvad man skal gøre. Hvis denne erkendelse kommer til de herskende eliter, ja, så vil statens førstemand [præsidenten, red.] handle i forventning om, hvad vælgerne og de mennesker, der træffer beslutninger på forskellige niveauer, forventer af denne person. Så vil noget måske ændre sig.” Adspurgt om diskussioner mellem USA og Rusland, svarede Putin: “Hvem er der at tale med? Jeg forstår det bare ikke. Vi er klar til at tale. Men med hvem? Hvor er garantierne? Der er ingen.”

Den 29. februar advarede Putin i sin årlige tale til Ruslands føderale forsamling om konsekvenserne af den erklærede trussel om at sende NATO-tropper for at styrke de svindende ukrainske styrker på landjorden i landet: “Vi husker skæbnen for dem, der engang sendte deres tropper til vores lands territorium. Men nu vil konsekvenserne for eventuelle indtrængere være meget mere tragiske. De må i sidste ende forstå, at vi også

har våben – ja, de ved det, har jeg lige sagt – som kan ramme mål på deres territorium. Og de bør forstå, at det, de gør nu for at skræmme hele verden, er at risikere en konflikt med atomvåben, som betyder civilisationens undergang. Forstår de det, eller hvad?”

Hvad har USA's og andre vestlige elitors reaktion været på Putins insisterende opfordringer til dialog for at bringe planeten tilbage fra randen af en atomkrig? Intet, der bare falder i kategorien rationelt.

1. NATO's vicegeneralsekretær Mircea Geoana afviste Putins advarsler som et bluffnummer. “Vi ser ikke nogen overhængende trussel om, at Rusland vil bruge disse våben.” Hans kommentarer var mere “logikken i psykologisk intimidering end reelle hensigter.” New York Times var enig i, at “Putin gentagne gange har fremsat skjulte atomtrusler mod Vesten.”

2. Den franske præsident Emmanuel Macron fastholdt sit forslag om at sætte tropper ind i Ukraine og gentog den 29. februar, at hans ord herom på et møde den 26. februar mellem omkring 20 europæiske ledere i Paris var blevet “vejret, gennemtænkt og målt.” Den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin fortalte ligeledes House Armed Services Committee den 28. februar, at “helt ærligt, hvis Ukraine falder, tror jeg virkelig, at NATO vil være i kamp med Rusland.”

3. Den chokerende, lækede telefonsamtale mellem tyske militære topledere, hvor de diskuterede måder og midler til at udføre et angreb på Kertj-broen, der forbinder Krim med det russiske fastland, blev indrømmet at være “autentisk” af det tyske forsvarsministerium, ifølge rapporter i Spiegel og Welt. Formanden for den russiske Duma Vyacheslav Volodin spurgte i et opslag på sin Telegram-kanal, om den tyske kansler Olaf Scholz er klar over, at “disse handlinger vil kræve, at Rusland udfører gensidige angreb.”

Det er svært at overdrive den ekstreme fare, der ligger i den

kollektive sindssyge, som vestlige reaktioner som disse viser over for den rødgloedende strategiske situation og præsident Putins gentagne opfordringer til en dialog med fornuftige kræfter i Vesten.

Det står i kontrast til den måde, hvorpå centrale ledere i det Globale Syd, såsom Sydafrikas Cyril Ramaphosa og Brasiliens Lula de Silva, har udvist moral og statsmandskunst ved at kræve de nødvendige politiske ændringer – i Gaza, Ukraine, økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål.

Bolden er nu på USA's og de europæiske nationers banehalvdel. Bred, synlig støtte til Lyndon LaRouches Oasis-plan for Mellemøsten er et godt sted at starte. Brasiliens præsident Lula gav den 18. februar udtryk for, hvad de millioner af mennesker, der går på gaden i Vesten, tænker, hvad enten de protesterer mod folkemordet i Gaza eller mod den økonomiske politik, der slår dem ihjel, da han advarede om, at "enten ændrer de politiske ledere deres adfærd over for borgerne, eller også vil borgerne ende med at ændre den politiske klasse."